

1.

Rákosi fő támasza, az Andrássy út 60 új ura, Péter (Auspitz) Gábor korántsem csak a nyilasokat kínoztatta, hanem mindenkit, akinek elege lett a zsidó bolsevizmusból. Élet-halál ura volt. Vitéz Málnási Ödön, a kiváló történész így foglalta össze "Magyar Mátyrok" című könyvében, mi zajlott az Andrássy út 60 pincéiben:

"A tízezzrel elfogott hazafiak 20 körme alá 10-10 gombostűt vertek, s azután gumibottal összes körmeiket leverték, lemanikűrözték. Vagy az áldozatot seprűnyélre kötve, talpával lefelé fordítva, talpait órákon át gumibottal addig csépeltek, míg kétszeresére dagadt, aztán arra kényszerítették, hogy vödör hideg vízben áztassa lábait. Vagy az áldozatról lehúzták harisnyáit, szájába nyomták, hogy ne tudjon ordítani, még egy gázálarcot is kötöttek rá hangfogónak, azután hozzáfogtak a legkülönbélebb 'munkához': nemi szervét gumibottal cafatokra verték, vagy vékony üvegcsövet nyomtak bele, és vaskalapáccsal addig verték, míg az üvegcső apró szilánkként belepréselődött. Az ilyen áldozat két év múlva is sírt, ahányszor örökké genyvező nemi szervén vizelnie kellett. (Rosenberg Ibolya vezette be ezt a kínzási módszert.) Vagy az áldozat nemi szervét íróasztal fióknýílásba tördelték. Vagy az áldozat nemi szervére 2-3 gumiforrasztó sallert kötöttek, meggyújtották és így a nemi szervet teljesen leégették. (Dr.

Farkas Ferenc ügyvéden kipróbált módszer, azután általános.) Ha nő volt az áldozat, akkor nemi szervét addig döfködték gumibotokkal, míg véresen kifordult, és az áldozat hónapokon belül szörnyű kínok között meghalt.

Vagy az áldozatot hátrafektetve lekötötték, hasára vaslábos alá patkányt kötöttek, a másik vaslábosba föléje égő parazsat tettek, és így a patkányt arra készítették, hogy az áldozat hasán keresztülfúrja magát és elmeneküljön a megsüléstől. (Dr. Böhm Ferencen kipróbált módszer.) De a leggyakoribb az volt, hogy az áldozatot nagyon sokan megrohanták, földre gyömöszölték és végtagjaira állva, gumibotokkal csoportokban váltva egymást, órákon keresztül addig csépeltek, míg egész teste, feje csupa seb és vér volt. Ilyen kínzások közben egyedül a budapesti központjukban, az Andrássy út 60-ban naponként legalább 30-40 halt borzalmas mártírhalált. Aki életben maradt, gondolkodás nélkül aláírta az általuk előre megfogalmazott jegyzőkönyvet, mert számára a mielőbbi felakasztás megváltást jelentett a borzalmas kínzásoktól. Ha a 'népügyészségen' eszébe jutott a kínzásokra hivatkozva vallomását visszavonni, vagy ezt a csőcseléknek is legaljából összeszedett népbíróság előtt merészelte megtenni, akkor nyomban visszaadták 'pótnyomozás'-ra a politikai rendőrségre, ahol újabb borzalmas kínzások után vállalta önmaga ellen a hamis vallomást, hogy végre felakasszák. A legtöbb áldozatnak legalább 50-100 zsidó meggyilkolását kellett elismernie. Ha össze lehetett volna szedni ezen jegyzőkönyveket, akkor kiderült volna, hogy Ábrahám óta egész földünkön együttvéve sem élt annyi zsidó, mint amennyinek meggyilkolását az ilyen tortúrákkal készült jegyzőkönyvek számadatainak összegezéséből ki lehetett volna mutatni."

2.

Döbbenetes példa a megtorlásra Hornyák Tibor dokumentumkötetének (Ellenszélben 2. kötet. Bp. 1997.) egyik vallomása:

»Beszélgetést folytatok Bucsai Imréné Marton Erzsébettel, akit Kádár-Marosán vérbírósága, szörnyű megkínkoztatás után, halálra ítélt 1956-os cselekményeiért. A Beszkártnál voltam kalauz, Budán a szépilonai kocsiszínben. Október 26-án a Széna téri srácokkal együtt csatlakoztam Szabó bácsi csapatához. Fő tevékenységem abból állt, hogy a már megalakult kis csapattal bejelentésekre, illetve parancskérésre volt ÁVH-soktól fegyvereket, lőszert és robbanóanyagot gyűjtöttünk be, de olykor őket is. Egy alkalommal megbízást kaptunk, hogy Pasaréti úti villájából hozzák be Marosán Györgyöt, aki a jelentés szerint szervezkedik a forradalom ellen. Mi nyolcan teherkocsira szálltunk és kimentünk a lakására.

Hogyan került sor a letartóztatására?

Úgy, hogy becsengettünk a lakásba, a felesége nyitott ajtót. Ő pedig a nappaliban állt és beszélgetett Nagy Dániel szomszédjával, aki szintén országgyűlési képviselő volt abban az

időben. Közöltem vele, hogy letartóztatom és előállítjuk a Maros utcai parancsnokságra. Szó nélkül, szinte meghunyászkodva követtek bennünket mind a ketten. Bevittük őket a Maros utcába a volt ÁVH-s laktanyába. Én magam egyedül kísértem őket le a fogdáshoz, aki átvette tőlem őket, és ezzel az ügy a részemről befejeződött. Másnap azonban megtudtam, hogy reggel mind a kettőjüket a legkisebb bántalmazás nélkül hazaengedték. Bezzeg forradalmunk leverése után megint a régi Buci Gyuri volt! Írt egy könyvet és abban nem így írta meg a letartóztatása történetét.

Aztán hova sodorta az élet?

Brüsszelbe, ott kaptunk egy hat szobás lakást négyen nők, és onnan jártunk dolgozni egy termosztógyárba. Aztán 1957 márciusában, Kádár felhívására, aki kijelentette, hogy nyugodtan menjen haza, aki nem gyilkolt, a téstát bevettem és hazajöttem. Másnap jelentkeztem a rendőrkapitányságon, ahonnan azzal küldtek el, hogy menjek és tegyem a dolgom. Ezt sokáig nem tehettem, mert 1957. augusztus 12-én értem jöttek egy nagy, lefüggönyözött autóval, és házkutatást tartottak, majd elvittek a hírhedt Gyorskocsi utcába.

Mivel vádolták?

A népi demokratikus államrend megdöntésére irányuló szervezkedés vezetésével.

Mit akartak kiszedni?

A Széna téren részt vevő katonatisztek nevét, rangját, hol találhatók, milyen kapcsolatban voltam velük, és hogy a Széna téren harcolókról, az ütközetekről, és a begyűjtéseimből mit tudok nekik elmondani?

Hogyan folytak le a kihallgatások?

Borzalmasak voltak! Volt ott két kihallgató tiszt, akik állandóan kínoztak, ütöttek, rúgtak, ahol értek, a hajamat tépték, olyannyira sikeresen, hogy a kihallgatások befejezése után nyomorék lettem, tönkrementek a vesémet-májamat, a nemi szervemet pedig szülésre örökre alkalmatlanná tették. Az egyik vallató egy gumibotot dugott a hüvelyembe és azt jobbra-balra forgatta, húzta, nyomta stb. A másik állandóan ordítva tette fel a különböző kérdéseit. "Ezt Marosánért!" - kiáltotta többször.

Mikor kezdődött a tárgyalása és milyen ítéletet kapott?

Erre majd azután válaszolok, ha előbb elmondom, hogy a gumibotos vallatás után mit tettek még velem. Elvittek a Mosonyi utcai rabkórházba. Ott egy raborvossal egészségügyinek mondott kaparást hajtottak végre rajtam, miközben le voltam szíjazva, lábaim felpolcolva s a két kízómeister kaparás közben folytatta a vallatást. Nemsokára kitűzték az első fokú tárgyalást, de azt azért kellett elhalasztani, mert agyon voltam verve és hordágyon mégsem akartak a bíróság elé fektetni. 1958. április 15-én, 17-én és 23-án tárgyaltak első fokon. Halálra ítélték.

Hogyan fogadta a halálos ítéletet?

Ahogy a bírónak nevezett bérnyilkos kimondta, hogy halálra vagyok ítélve, egyszerűen nem tudtam felfogni.

Mi történt a másodfokú tárgyaláson?

Halálos ítéletemet 15 évi börtönre változtatták. A két tárgyalás között egy éjszakára visszavittek a Gyorskocsiba és ott öszültem meg reggelre.

Az ítéletben milyen cselekményeket fogalmaztak meg?

A többi között gyilkosságot, rablást, betöréses lopást. Ezekre a koholt szörnyűségekre tanúkról is gondoskodtak.

Végül hány évet töltött le a 15-ből?

Ítélet után Kalocsára a női börtönbe szállítottak. Olyan helyiségekben voltunk, ahol 16 ember számára csak egy vízcsap és egy vályú volt. Varrodában dolgoztunk, és megkezdték a politikai átnevelést. Sajnos, voltak közöttünk is olyanok, akik holmi kedvezményekért eladták magukat a belső elhárításnak (néhány cigaretta stb.), és vállalták a besúgó szerepét.

Szabadulásomra az 1963-as úgynevezett ENSZ-amnesztiával került sor. Éppen most jöttem ki a kórházból huszonnegyedszer. A tüdőmön úgy elhatalmasodott a betegség, hogy csak minimális a légző felület. Tönkrementek a beleim, a veséim, a májam, az epém. Hallássérült lettem a sok veréstől, az egyensúlyozás szerve is sérült, ezért imbolygok sokat. A huszonnégy kórházi zárójelentésem egy agyhártya- és agyvelőgyulladást is kimutatott, és azt is, hogy a koponyámban baloldalt idegbénulások találhatók.

Milyen nyugdíjat kapnak a férjével?

A felét sem annak, amit a volt kínmesterek, Buci Gyuriról nem is szólva.«

forrás:

A teljes igazság ötvenhatról: népünk igenis a zsidó bolsevizmus ellen lázadt fel
2010. október 23. 00:35 Ifj. Tompó László - Hunhír.info

